

I una de les menys certes que donava el Partit Popular era la de les llistes d'espera. Per tant, no compare, no compare en absolut, amb les seues xifres de llistes d'espera. Al marge d'això, evidentment, en este temps hem fet una política que ha augmentat més personal, més infraestructures i més activitat.

I amb tot això, aixina i tot, encara, evidentment, tenim molts problemes. Però li vaig a dir, allò que vaig anunciar ja és una realitat. S'ha augmentat el 45% de l'autoconcert i continuarem aixina. I el problema que n'hi ha moltes vegades en les llistes d'espera és que n'hi ha un percentatge molt important de persones que no volen acudir a la clínica privada, i es aixina.

El 70% de les persones, que en un moment determinat, quan se'ls diu si volen acudir a quatre, fins a quatre, clíniques privades diuen que preferixen esperar en la pública. Eixa és una realitat i és un dret de les persones. I és un dret a la llibertat d'elecció que nosaltres anem a respectar.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Parlamentari Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias.

Señor presidente, ¿se refiere a los 1.300 millones *ficticis* de su presupuesto que los pone año tras año y después el Ministerio de Hacienda se los quita? ¿O a los 11.000 millones ficticios de ingresos que se lo dice la Unión Europea, la Comisión Europea, el Banco de España y la... (*inintel·ligible*) ...al proyecto socialista del señor Sánchez?

Usted de corrupción..., sí, sí, claro. La misma presunción de inocencia que nosotros tenemos con el expresidente de la Diputación de Valencia, actual alcalde de Ontinyent y candidato del Partido Socialista a la alcaldía de Ontinyent, que estuvo detenido, la misma para el resto. (*Aplaudiments*)

Y si se demuestra su culpabilidad que todo el peso de la ley caiga, pero presunción de inocencia para todos. Usted que le da; presuntamente; de forma irregular ayudas a sus hermanos falseando datos de audiencia y no justificando. ¡Ay, presidente! (*Aplaudiments*)

Pero vamos al tema. Mire, me preocupa y me duele profundamente que usted, que igual que Francina Armengol, la señora Idoia Mendía, el señor Iceta, sean los únicos barones socialistas que se ponen al lado y que justifican la traición del señor Sánchez. Le voy a hacer unas preguntas, unas preguntas que ha negociado en ese documento de 21 puntos –que nos dieron a conocer porque hubo una filtración del señor Iceta y del señor Torra– a ver qué opina.

Señor presidente, dígamelo, porque no lo entiendo cuando usted habla. De forma clara, los valencianos queremos saber, ¿cree que hay que reconocer el derecho a la autodeterminación de Catalunya? ¿Cree que es necesaria la mediación para

resolver el problema catalán entre iguales cuando Cataluña forma parte del estado español? ¿Cree que no hay que aplicar el 155 aunque sea y siga Cataluña desobedeciendo? ¿Cree que España es la culpable de un juicio que han iniciado esta semana en el Tribunal Supremo contra los que han dado un golpe de estado?

¿Cree usted que los condenados, los golpistas si son condenados, hay que indultarlos, como dijo la delegada del Partido Socialista en Cataluña, y que el señor Sánchez no desmintió? ¿Cree usted que es necesario el diálogo? ¿Con quién? ¿Y para qué? ¿Pactar y negociar y dialogar con los que quieren romper España, con los que quieren extender y que la Comunidad Valenciana sea la moneda de cambio en este proceso de extensión catalanista en esta comunidad? Diga, sí o no.

Porque en el PP lo tenemos claro. Decimos no a la autodeterminación de Cataluña, decimos no a la mediación con Cataluña, decimos no al proceso de catalanización de la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*) Decimos sí a la independencia judicial y sí al 155 si hay desobediencia, que no es para ocupar el ejército sino para hacer cumplir la ley.

Señor presidente, escúcheme y no se ponga nervioso. No puede ser presidente de La Generalitat de todos los valencianos quien no cree en esta tierra, quien prefiere ser catalán de segunda a valenciano de primera. (*Aplaudiments*)

No puede ser presidente de La Generalitat quien pacta, sí, quien insulta y critica a los que acuden a la manifestación en defensa de la unidad de España. No puede ser presidente de los valencianos. No puede ser presidente del gobierno y de La Generalitat quien pacta con los que quieren catalanizar esta tierra, en lugar de atender la mano que yo le di en febrero de 2016 para defender la identidad de esta tierra y para llevar hacia adelante una política...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

...educativa en libertad. Tranquilo, señor presidente, porque el PP y el PP de la Comunitat Valenciana serán la contención del separatismo catalán y, sobre todo, la contención de la rendición socialista.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria. (*Veus*)

La senyora Bonig Trigueros:

Y lo harán señor presidente, dos mujeres, una torrentina de alcaldesa de Valencia...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

...y una vallera presidenta de la Generalitat valenciana.
(Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

Dos mujeres, feminismo... (aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

Moltes gràcies per la seua intervenció.

La senyora Bonig Trigueros:

Señor presidente...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

No. Es que ha sido una falta de respeto total y absoluta.

El senyor president:

Senyora Bonig, crec que ha tingut un temps suficient.

La senyora Bonig Trigueros:

De respeto total y absoluto. (Aplaudiments)

El senyor president:

Contestarà, president del Consell. (Veus)

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor President.

Senyora Bonig.

He vist amb tota claredat la gran preocupació que té vosté per les llistes d'espera. (Aplaudiments) Però mire, n'hi ha una qüestió que és la realitat. No ha contestat a una qüestió que és fonamental, l'aliança entre les dretes i l'independentisme, tots votaren el mateix, per tant, eixa és la realitat.

I ahí estem. I eixa és l'única aliança efectiva, la que és veritat que s'ha produït, altres no s'han produït. Perquè mire, és una qüestió absurda, ningú, ningú (veus) del govern recolza això que vosté diu que recolza. Perquè no és veritat.

Vostés estan fent una campanya permanent intentant identificar un govern que defensa la Constitució, que defensa els drets dels valencians como si fora un govern aliat de no se sap què. Però eixa no és la qüestió, la qüestió hui, que tenim que parlar i tenim que vore como resolguem, és precisament com millorem les llistes d'espera.

Jo li vaig a explicar como ho fem. Ho fem, precisament, parant les privatitzacions, la precarització dels treballadors i de les treballadores, el deteriorament de les infraestructures sanitàries. El que hem fet és traure la sanitat pública de la UCI on vostés l'havien situat.

Els professionals valencians de la medicina, en estos moments, estan atenent a més i fent més operacions que mai, 176.345 en el darrer any, amb un grandíssim esforç. I per això l'autoconcert, com li deia, ha augmentat el 45%. I per això estem augmentant totes les possibilitats que tenim per tal d'aconseguir que, evidentment, tots els ciutadans tinguen el dret a una salut pública i universal.

Tot això, que està en perill si les dretes van a guanyar a Espanya. Ja no dic ací que, senyora Bonig, jo crec que els ciutadans d'esta comunitat tenen la consciència de que no volen mirar enrere, perquè eixa no és l'eixida. Però sí que és veritat que, evidentment, tots els avanços que s'han produït poden estar en perill si al final resulta que les dretes aconseguixen això que estant dient: privatitzar la sanitat, acabar amb la igualtat d'oportunitats dels ciutadans.

I eixe és el plantejament que nosaltres, decentment, volem combatre. I ho volem combatre sense insultar a ningú, sense crispació. Dient clarament que, en este moment, del que es tracta és de vore com som capaços de generar cohesió, generar unitat. I vostés creuen que la unitat és destruir, i això no és possible. La unitat no és pot construir des de la ruptura, des del trencament social.

L'altre dia van anar a Madrid, va ser un fracàs estrepitós, (rialles) estrepitós, totalment. (Aplaudiments)

Perquè sí, perquè mire, perquè...

El senyor president:

Senyories.

El senyor president del Consell:

...mire, si la unitat d'Espanya la tenen que defensar 50.000 persones, que mal que està Espanya. ¡Que mal! ¡Que mal! (Aplaudiments) Afortunadament, afortunadament n'hi ha..., afortunadament, senyora Bonig, Espanya és molt més que vostés. I això del bons i els mals espanyols és simplement un fet del que signifiquen vostés: sectarisme i fanatisme. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Escoltarem la intervenció del senyor Jose Juan Zaplana.

El senyor Zaplana López:

Sí, presidente.

La caída de ayer de Sánchez nos ha ahorrado 2.600 millones de subidas de impuestos a todos los valencianos. *(Aplaudiments)*

Presidente, lea no solamente los titulares, lea todo. La atención primaria y los investigadores en la calle, los ingenieros negándose a que les sigan tomando el pelo, el constitucional dándonos la razón ante sus ataques sectarios a la libertad, como en el caso de las prácticas. Los profesionales atendiendo las urgencias ahora en coches patrullas mientras que las ambulancias están paradas.

Contrato de resonancias: adjudicado desde noviembre y no van a ejecutarlo hasta pasadas las elecciones. Ha licitado y adjudicado un contrato sin saber cómo ponerlo en marcha. Y le pregunto, ¿con qué contrato? ¿Quién está prestando el servicio? ¿A qué precio? ¿Con qué personas?

Miren, hace un par de semanas ustedes y todo su Consell declararon en emergencia un hospital, el de Vinaròs, pero lo hicieron para poder dar a dedo un contrato a una empresa, sin publicidad, sin concurrencia, y sin licitación, y sin plazo de finalización del mismo. Eso lo hicieron ustedes, privatizaron la sanidad. *(Aplaudiments)* Curiosamente a una empresa a la que le resta negocio la adjudicación de las que le hablaba, y a la que ustedes, señores del *botànic*, machacaron...

El senyor president:

¿La pregunta?

El senyor Zaplana López:

...-termino, presidente-, pero ha sido cambiar de abogado y de empresa perversa han pasado a convertirse a empresa amiga digna de una comisión de investigación.

Presidente, pare la gestión sanitaria ya, quedan tres meses, deje a los profesionales... *(Veus)*

El senyor president:

¿La pregunta, señor Zaplana?

El senyor Zaplana López:

Acabe con este caos y deje que dentro de tres meses... *(El senyor president desconnecta el micròfon del diputat)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Zaplana, moltes gràcies, senyor Zaplana. *(Aplaudiments)*

Escoltarem la resposta de la consellera.

Un segon, consellera.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Señor Zaplana, usted sigue en ese mismo discurso apocalíptico que vengo escuchando toda la legislatura pero, mire, hay algo que debe de saber.

Yo no le he escuchado en estos cuatro años defender ni dedicarle un minuto a defender la sanidad pública, a los profesionales *(aplaudiments)*, y a todo el sistema sanitario. *(Veus)*

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Tranquilos, tranquilos.

Yo no le he visto nunca defender...

El senyor president:

Senyories, un segon consellera.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Ni le he visto defender la sanidad pública ni le he visto venir a estas Cortes a defender o a traer alguna propuesta. Y ¿sabe por qué? Porque no tienen modelo, porque usted cada vez -y su grupo- se parece más al comercial de la sanidad privada. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, presidenta. *(Veus)*

Senyories, escoltarem ara la pregunta que fa la il·lustre diputada María José Catalá. Escoltarem en silenci.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyor president.

Señor presidente, a mí me gustaría saber si usted también considera –hablemos de manifestaciones–, si usted considera que la manifestación del pasado viernes de las personas con discapacidad y sus familiares es un fracaso estrepitoso. Dicen que desde noviembre ustedes no les han pagado. En el centro de Silos de Burjassot, 60.000 euros han tenido que adelantar los familiares para poder pagar a los profesionales.

Ustedes no pagan a los profesionales de la discapacidad, han sacado a los profesores y a todos los cuidadores de menores a la calle. ¿Eso es un fracaso estrepitoso? Le pregunto. ¿Usted considera que estas manifestaciones son un fracaso estrepitoso? Y, en ese caso, ¿de quién es el fracaso estrepitoso, señor presidente? Los discapacitados vuelven a la calle por los impagos del Consell, ¿y esto es un fracaso estrepitoso? Y, en ese caso, ¿de quién es el fracaso estrepitoso?

Señor presidente, 40.000 valencianos llevan dos años de espera a que se evalúa su discapacidad, 72.000 en toda la Comunidad Valenciana. ¿Esto es un fracaso estrepitoso? Y, en ese caso, ¿de quién es ese fracaso estrepitoso?

Señor presidente, esas 40.000 personas, las personas que tienen pendientes la evaluación de la discapacidad, los niños TEA que están en colapso para su tratamiento, ¿de quién, señor presidente, de quién es este caso es el fracaso estrepitoso? (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà la vicepresidenta del Consell, l'escoltarem amb el mateix silenci i respecte que s'ha tingut en la formulació de la pregunta.

Quan vosté vullga, vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Senyora Català, la veritat és que vostés, vostés parlen de discapacitat, de dependència, o sobre qualsevol cosa que haja de vore en polítiques socials, sens dubte fa bona eixa frase de «per a vore coses en el món».

Mire, els centres de valoració tenen una dificultat, la tenen, des de fa 15 anys, com va dir el president de Cocemfe. En

l'últim mes s'ha fet el doble de valoracions que el mes anterior. ¿Per què? Perquè hem reforçat en sis els equips de valoració, perquè estem fent acords en sanitat universal perquè puguen valorar també els metges del Sistema Valencià de Salut.

Miren, els centres ocupacionals han cobrat el mes de novembre i s'ha emés el *confirming* del mes de desembre. Només, només es deu el mes de gener. ¡Un mes, senyora Català! Vostés estigueren fins a un any sense pagar als centres ocupacionals. (Aplaudiments) ¡Un mes, senyora Català!

I mire, no només això, sinó que el 80% d'estos centres s'han acollit a la solució que hem posat damunt de la taula que és la línia de finançament de l'Institut Valencià de Finances; Institut Valencià de Finances que vostés utilitzaven per a furtar i nosaltres utilitzem per a fer línies de crèdit en la discapacitat. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyories, continuarem amb la sessió de control.

Ara, la pregunta que formula, en nom del Grup Parlamentari Compromís, el síndic Fran Ferri, síndic del grup, escoltarem...

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, hui, des de Compromís volem conèixer quines són les línies de treball del Consell per a continuar avançant en els drets dels valencians i les valencianes davant d'aquells que volen retallar-los. I és que estos dies s'ha confirmat, ¿no?, com el Partit Popular es dedicava a furtar-nos a mans plenes.

I és important saber quins són els referents per al Partit Popular i els de la dreta perquè el 12 de gener de 2019 n'hi ha un titular que diu: «Casado reivindica Camps y a Zaplana, y cree que el PP devolverá el futuro a la Comunidad Valenciana.» Señor Pablo Casado, devuelvan ustedes el dinero que nosotros nos encargaremos de nuestro futuro. (Aplaudiments)

És una molt mala notícia per als valencianes que les tres dretes es posen d'acord que el seu únic objectiu és retrocedir en drets, en desfer les polítiques del Consell i en tornar al passat. Als valencians ens ha constatat molt fugir d'eixe passat, acabar amb eixos anys de corrupció, de saqueig i de retallades. Som conscients que encara ens queda molt per fer i molt per millorar. Han sigut només quatre anys, en quatre anys no es pot fer tot però és pot fer molt, com hem demostrat; hem demostrat que s'ha fet molt, hem fet molt per a millorar el dia a dia de la gent mentre altres es dediquen a crear conflictes i a dividir.

Este govern ha millorat la vida dels meus vulnerables. Les persones trans i les persones LGTBI hem vist com, per fi,